

Michael Hartmann

Móng vuốt của những con rồng

hay Kho Vàng Trên Dây Trường sơn

Dịch giả: Trần Xuân Hiền

Nguyên tác : A Web Of Dragons

*Michael Hartmann trong tác phẩm "The Phoenix Pact" đã đưa chúng ta xuống vịnh Bắc Việt để tìm kho tàng bí mật trong một chiếc tàu đắm. Lần này trong tác phẩm "**A Web Of Dragons**" tác giả lại đưa chúng ta lên dây Trường sơn thăm u và khu Tam giác vàng bí mật của lãnh chúa Đèo Nguron Long để tìm kho vàng. Khu Tam giác vàng là một thế giới của buôn lậu ma túy chằng chịt những đường dây của các tổ chức Triad và của tàn quân Quốc Dân Đảng của Tưởng Giới Thạch. Những tổ chức tội ác này có khi thao túng các chính khách. Ai vô tình vướng vào móng vuốt của những con rồng thì khó lòng thoát được. Câu chuyện tìm vàng nhuộm màu sắc thời sự, gián điệp và tội ác mang lại cho người đọc những phút hồi hộp và hứng thú.*

Phi đội đặc biệt gồm 2 chiếc trực thăng Huey và Chinook bay về hướng Tây Bắc Saigon, tia mặt trời ban mai chưa đánh tan được làn sương dày đặc bao phủ dãy Trường sơn, Đ/ư Don Straton ngồi cùng với toán lính biệt kích

mũ xanh trong chiếc Huey dẫn đầu, theo sau là chiếc Chinook với những thùng vũ khí. Don tức giận, 2 chân run lên như đang sợ hãi, nên đặt 2 tay ghìm đầu gối để khỏi bị nhận thấy. Sáng nay khi đến làm việc tại bộ chỉ huy MACV, Don được lệnh trình diện tướng chỉ huy trưởng để nhận công tác đột xuất chở món vũ khí đặc biệt đến giao cho bộ lạc Mèo trên dãy Trường sơn nằm trong lãnh thổ Lào. Don rất đỗi ngạc nhiên vì công tác quá đột ngột. Khi ra ngoài gặp Gerry Manheim, người bạn trong phòng tình báo, Don bày tỏ nỗi ngạc nhiên thì người bạn nói, "Đây là một công tác quan trọng và mật mà chỉ mày mới được lựa chọn, không ai thay thế được. Công tác không có gì nguy hiểm. Thôi chúc mày thành công và bình yên." Khi về phòng để chuẩn bị quân trang, Don nhận được lá thư của vợ. Claudia, vợ chàng khóc lóc kể nỗi cô đơn và hối hận đã yếu đuối trước sự gạ gẫm làm tình của Gerry Manheim khi y ghé thăm nàng trong chuyến công tác về Hoa Kỳ tháng trước. Ngồi trong máy bay chẳng nghe lời đùa giỡn chung quanh, Don đang thấy một điều gì không hay.

Don Straton và Gerry Manheim là đôi bạn thân gặp nhau ở Đại Học Harvard. Don con một nhà kinh doanh tư bản, ngược lại Gerry con một người Pháp di dân gốc Đức làm thợ hồ. Lúc nhỏ Gerry phải đi kiếm tiền bằng rửa chén và lau sàn các khách sạn, nhưng thông minh nên được thu nhận vào Harvard. Gerry học luật, Don học kinh tế. Đôi bạn thường gặp nhau trên sân football hay trong các buổi đua thuyền. Khi ra trường Don làm ngân hàng và cưới Claudia, con gái một giám đốc ngân hàng; còn Gerry làm cố vấn cho một vị dân biểu, Gerry thường mơ ước danh vọng và giàu sang. Gerry thường đến ăn cơm với vợ chồng Don vào cuối tuần, nhưng Gerry bị mê hoặc vì sắc đẹp của Claudia và của hồi môn của nàng mà không ai biết. Khi chiến tranh VN leo thang, cả hai cùng tình nguyện nhập ngũ để khỏi ra

binh nhì, và được đồng hóa cấp Tr/u. Sau một thời gian cả 2 được thăng cấp Đ/u và được gởi sang VN làm việc tại bộ chỉ huy MACV Saigon, Don thuộc phòng lực lượng Đặc Biệt; Gerry thuộc phòng tình báo.

Chiếc đèn chớp sáng báo hiệu máy bay sắp đến mục tiêu, máy bay bay lượn trên một bãi đất trống mà theo lời thuyết trình trước khi đi công tác sẽ có người Thượng đứng chờ. Hai chiếc trực thăng từ từ đáp xuống, khi gần chạm đất, thì bỗng nhiên những tràng súng máy và B40 bắn xối xả. Bị phục kích bất thần, 2 chiếc trực thăng không kịp phản ứng, các người lính ngã gục ngay từ phút đầu. Nhờ ngồi bên trong, Don thoát khỏi. trong khi anh xạ thủ đại liên cố gắng bắn trả, nhưng rồi bị trúng đạn. Don bò tới vác anh ta và nhẩy ra khỏi trực thăng. Vừa đi được vài bước thì một quả B.40 rơi xuống cách mấy thước, Don thấy sức ép mãnh liệt và hơi nóng kinh khủng đốt cháy da mặt khiến chàng buông thả người bạn và té xuống. Nhờ người bạn hứng hết các mảnh bom, chàng thoát chết. Chàng vội bò lết vào bụi cây trước mặt. Khi tiếng súng im, trong ra chàng thấy chiếc Huey gãy đuôi, còn chiếc Chinook gãy làm đôi, rồi một bọn Thượng khoảng 1 tiểu đội từ các chỗ ẩn úp xuất hiện, tay cầm súng M.16 tiến lại chiếc Chinook dưới sự chỉ huy của tên cầm đầu, đó là tên Tac Miên. Tên này giơ súng Colt lên cao và hô hoán toàn quân trèo lên chiếc Chinook mang chiến lợi phẩm xuống. Tac Miên ra lệnh cạy một thùng ra, nó thò tay vào vốc ra không phải là vũ khí mà là những thoi vàng, nó đưa lên cao cười hả dạ đắc ý, rồi ra lệnh chất các thùng vàng lên lưng đoàn lừa và vội vàng đi vào rừng sâu. Nằm ép trong bụi cây, Don chứng kiến được tất cả, và thấy một âm mưu sâu độc và một sự phản bội không thể nói được. Cảm thấy nhức nhối, Don nằm chờ và hy vọng trực thăng sẽ đến cứu, nhưng suốt cả ngày chẳng thấy gì cả, Don thấy không thể ngồi chờ mãi, phải tìm cách thoát thân. Đây là dãy Trường sơn thuộc Lào,

muốn thoát chết, chàng không thể trở về Saigon vì quá xa, Thái Lan gần hơn. Chàng vội bò ra bụi cây và tiến lại xác 2 chiếc trực thăng, không ai sống sót, chàng cố gắng tìm kiếm thực phẩm và nhặt được một số còn sót lại, rồi lên đường nhắm hướng Tây.

Sáng hôm sau, Gerry Manheim cùng Tr/U Brunswick và một toán binh sĩ bay trực thăng đi tiếp cứu. Khi đến nơi, toán quân tìm thấy xác chết của toán quân trên 2 chiếc trực thăng ngộ nạn, trừ Don. Sau một hồi tìm kiếm, Gerry Manheim ra lệnh toán quân nghỉ ngơi còn tự mình và Brunswick đi tìm kiếm. Gerry đã hội ý với Tac Miên về nơi dấu phần vàng chia đôi, nhưng khi đến nơi chỉ thấy những thùng gỗ trống trơn. Gerry tức giận thấy bị lừa gạt.

Bị những vết thương làm mủ nhức nhối, Don cố gắng đi khó khăn, sức lực yếu dần, và đôi khi không còn muốn đi nữa, nhưng nghĩ đến âm mưu thâm độc của thằng bạn phản bội, Don thấy cần phải sống để trả thù. Nhìn đồng hồ đeo tay có ngày tháng, Don thấy mình đã bị bỏ rơi được hai tuần và cảm thấy kiệt sức. Một buổi sáng, thấy một ngọn suối trong vắt, chàng liền lội xuống để tắm rửa, lạ thay khi vực nước để rửa mặt, chàng thấy một khuôn mặt kinh dị khác lạ, một má phía mặt cháy đen, mủ tuơ ra và con mắt không còn nữa mà là một lỗ đen ngòm, Don tưởng là cơn sóng rợn phản xạ các hòn sỏi đen dưới khe suối, nhưng soi mặt chỗ khác Don vẫn thấy khuôn mặt dễ sợ đó. Thất vọng không muốn sống nữa, Don rút cây súng lục ở thắt lưng đưa vào màng tang định tự sát thì bỗng nghe tiếng nói đằng sau, "Anh có phải phi công Mỹ bị bắn rơi không?" Quay lại Don ngạc nhiên thấy một ông già mặc quân phục bạc màu đứng giữa 2 người sắc tộc cầm súng cười thân mật, chàng sững sờ, thì ông già nói tiếp, "Chúng tôi là bạn chớ không phải là cộng sản đâu". Don từ từ lội lên bờ cảm thấy choáng váng, và khi

đến gần ông già thì té xuống mê man và không còn biết gì cả.

Chiều hôm sau khi mở mắt, Don thấy đang nằm trên chiếc nệm rom trong căn nhà sàn cạnh chiếc lò sưởi ấm áp, chàng cảm thấy bớt nhức nhối, và các vết thương đã được băng bó lại. Ông già Á Đông ngồi bên cạnh thấy chàng thức dậy thì an tâm và bắt chuyện, "Chúng tôi chùi rửa những vết thương, cắt bỏ những chỗ thịt thối và thay bộ đồ lính dơ bẩn mà anh chẳng hay biết gì. Tôi là Wu Peng, tướng Quốc Dân Đảng, khi Cộng sản chiếm Trung Hoa, chúng tôi chạy về Vân Nam tổ chức lại lực lượng để chống cự, nhưng thế cô, chúng tôi phải chạy vào ẩn núp ở vùng Tam Giác Vàng. Nhờ có vũ khí, chúng tôi dẹp yên các bộ lạc chống đối và làm chủ vùng này, và chúng tôi sống được nhờ nguồn lợi á phiện." Don kể lại tai nạn và muốn rời gấp để đến căn cứ Hoa Kỳ ở Thái Lan. Tướng tàu cười nói, "Anh thương tích như vậy làm sao mà rời sớm được, và quân đội đâu còn dùng anh, anh nên ở lại đây một thời gian cho vết thương lành lặn, rồi hãy tính chuyện về với gia đình. Anh nên suy nghĩ kỹ, sáng mai anh hãy cho tôi biết ý kiến." Don thấy nếu mình trở về đơn vị và gia đình, thì mọi người sẽ vui mừng trong giây lát, rồi chỉ thương hại, nên chỉ bằng để mọi người thương tiếc coi như mình mất tích và tìm cách trả thù thằng bạn phản bội. tướng Tàu vui mừng nghe chàng ở lại và hỏi chuyện, "Hôm qua thay áo quân anh, tôi mới hay anh là sĩ quan bộ binh chứ không phải là không quân. Anh là sĩ quan chuyên nghiệp hay sao?". "Trước khi vào quân đội, tôi là một nhà ngân hàng", Don trả lời không e dè. "Anh may mắn gặp tôi mà tôi cũng may mắn gặp anh, tôi cần người giúp tôi ráp và sử dụng một số vũ khí tối tân và huấn luyện các bộ lạc. Và nghề kinh tế của anh sẽ giúp chúng tôi điều hành kỹ nghệ á phiện". Ông già nói tiếng Anh khá thành thạo.

Vết thương ở mặt đã lành, Don mang chiếc mặt nạ một mắt và được tướng Tàu đặt tên Đèo Ngươn Long là tên của một vị anh hùng của bộ lạc Mèo. Từ ngày được Don làm cố vấn, quân đội 3 nước Miến, Thái Lan và Lào không dám đặt chân vào vùng Tam giác vàng. Khi tướng Wu Peng mất vì bệnh ung thư, Don trở thành lãnh chúa. Don lập trường học, bệnh viện, và trả lương người trồng á phiện với giá phải chăng, thiết lập nhà máy tinh luyện tại chỗ, tổ chức những đường dây tiêu thụ trực tiếp khỏi qua trung gian. Phụ tá của Don là Lao Su, một người Miến thuộc sắc tộc Khan gan dạ cầm đầu, có mạng lưới tình báo trên khắp các quốc gia tiêu thụ.

Tac Miên và đoàn lừa đi sâu vào rừng, khi đến một khe núi, Tac Miên kiếm một hang đá hiểm hóc để chôn cất số vàng. Vì ít học và sợ không tìm ra nơi chôn dấu sau này, y cho mời một vị sư ở ngôi chùa sát ranh giới Thái Lan đi theo để vẽ họa đồ kho tàng. Sau khi chôn số vàng xong, Tac Miên cất bản đồ cùng những tài liệu quan trọng trong một hộp thiết, còn nhà sư được cúng một số tiền và trở về chùa. Khi xuống chân núi, nhà sư bỗng nghe những tiếng nổ long trời và mặt đất rung chuyển, và nhìn lên trời nhà sư thấy những chiếc B.52 đang bay về căn cứ Udon. Quay nhìn lại rặng núi, nhà sư giật mình thấy ung khối và bụi mờ mịt. Hiếu kỳ nhà sư quay trở lại chỗ cũ thì thấy khe núi không còn nữa, rừng cây sụp đổ, và không ai sống sót, bất chợt nhà sư thấy chiếc hộp thiết chứa bản đồ mắc trên một cành cây. Nhà sư vội nhặt lấy, và khi về chùa nhà sư cất dấu trong góc chánh điện và dặn các chú tiểu không ai được đụng chạm đến hộp thiết chứa nhiều điều bí mật. Khi vị sư trụ trì sắp tịch dặn các chú tiểu chỉ giao hộp thiết cho những nhà khảo cổ có tiếng. Và tin tức chiếc hộp thiết bí mật bắt đầu được tiết lộ từ đó.

Sau khi đi VN về, Gerry Manheim giải ngũ, ra hoạt động chính trị và đắc cử

thượng viện tiểu bang California. Y cưới góa phụ Don Straton, và hy vọng với tài sản của vợ sẽ tiến xa hơn trên chính trường. Thời gian trôi qua đã 10 năm, y đã làm thượng nghị sĩ gần 2 nhiệm kỳ, và đang tính ra tranh cử tổng thống, nên cần có nhiều tiền. Y nghĩ tới kho vàng của Tac Miên. Y nghe lời đồn tám bản đồ đang cất giấu trong một ngôi chùa ở Thái Lan, nên muốn giáo sư Adirek, gốc Thái thuộc viện nghiên cứu Văn hóa Đông phương sang tìm kiếm với lý do sưu tầm tài liệu. Không khó khăn vị giáo sư tìm ra ngôi chùa và được các vị sư giao bản đồ cùng nhiều giấy tờ khác.

Khi nghe vị giáo sư đã lấy được bản đồ, Don Straton tức Đèo Nguơn Long ra lệnh cho Lao Su phải đánh cắp lại. Lao Su giao cho Anwar Fazal thực hiện. Anwar Fazal là một nhà ngân hàng lớn ở Mã Lai, và cũng nằm trong đường dây á phiện được Đèo Nguơn Long tin dùng. Anwar Fazal muốn bọn Triad ở Hong kong đánh cướp bản đồ lại.

Giáo sư Adirek sau khi kiếm được chiếc bản đồ đáp máy bay về Hoa Kỳ, và trên đường ghé Đại học Hong Kong để nói chuyện. Khi xuống phi trường Kai Tak, giáo sư Adirek cầm chiếc xách tay đang đứng chờ đợi người đến đón, thì bị 3 tên cướp Triad do Ah Fai cầm đầu đâm chết và cướp chiếc xách tay, một tên cướp bị cảnh sát bắn quy được đồng bọn dìu đi.

Bà Bernie Milton là y tá phụ trách thuyền nhân tỵ nạn Hong kong đang xuống xe đón người bạn thấy giáo sư Adirek té xuống máu me định la lớn lên thì bọn cướp dí dao lòi cô và đồng bọn lên chiếc xe hơi của cô và bảo lái về hướng bến tàu. Một chiếc ghe máy chờ sẵn đưa bọn cướp và cô ra chiếc tàu lớn. Tên Ah Fai thấy Bernie săn sóc tận tình em mình bị thương nặng nên không nỡ giết. Tên cướp bị thương nặng trút hơi thở cuối cùng và được

hải táng, rồi 2 tên còn lại là Ah Fai và Sor Chai mang bà Bernie lên một thương thuyền lớn. Ba ngày sau tàu cập bến Singapore, Bernie bị giam trong một căn nhà, còn Ah Fai mang bản đồ giao cho Anwar Fazal. Anwar Fazal đang phá sản và mắc nợ hàng trăm triệu bị các chủ nợ mang ra tòa án, nên y trốn chui. Khi nhận được chiếc bản đồ, y không muốn giao lại cho Đèo Ngươn Long mà thủ lấy để đánh đổi một mối lợi khác. Y bay sang Thụy Sĩ ăn núp với một ý đồ không ai biết.

Lao Su được báo cáo Anwar phản bội đã rời Singapore, chặn bắt Ah Fai và Sor Chai, và tìm đến khách sạn Anwar ngụ chỉ gặp người tình nhân là Sheri. Lao Su tức giận tổng 2 tên Triad lên máy bay về Quảng Châu và không quên gài 2 kí á phiện vào 2 chiếc hành lý. Khi đến sân bay Quảng Châu hành lý bị khám xét, Ah Fai và Sor Chai bị bắt và kết án tử hình vì nhập cảng á phiện lậu.

Luật sư Steve Milton là chồng của bà Bernie, sau khi bà Bernie bị bắt cóc đang tìm kiếm tin tức thì 3 hôm sau cảnh sát duyên hải báo cho biết vớt được một cái xác, và sau khi lấy dấu ngón và điều tra thì biết là một tên cướp trong án mạng ở sân bay, và truy ra biết tên cầm đầu là Ah Fai mà hiện đang bị bắt và kết án tử hình ở Quảng Châu. Steve vội bay sang Quảng Châu, lấy tư cách là luật sư Hong kong xin gặp tên tử tù, Steve được Ah Fai kể hết vụ đánh cắp bản đồ, bắt cóc bà Bernie, giao bản đồ cho Anwar, và nói bà Bernie còn sống và có lẽ đang bị giữ trong Tam giác vàng, và nói có lẽ tình nhân của Anwar là Sheri còn ở Singapore biết được Anwar ở đâu. Steve trở về Hong kong, rồi bay thẳng qua Singapore đến thẳng địa chỉ của Sheri, nàng từ chối tiếp Steve và lái xe đi vội vàng. Steve lên lái xe đi sau, thì hay Sheri ghé công ty du lịch lấy vé đi Thụy Sĩ, Steve cũng lấy một vé cùng

chuyến bay.

Khi trốn qua Thụy Sĩ, Anwar vừa lo sợ cảnh sát Interpol, vừa lo sợ gián điệp của Đèo Nguơn Long theo đuổi, nên y nóng lòng muốn qua Mỹ. Y biết nghị sĩ Gerry Manhein, người đã mượn GS. Adirek tìm kiếm bản đồ không phải để nghiên cứu mà vì một lý do quan trọng hơn, là một nghị sĩ uy tín có thể giúp y qua Mỹ, nên liên lạc và ra điều kiện đổi bản đồ để lấy chiếc Visa nhập cảnh Hoa Kỳ. trong hồ sơ của CIA, Anwar là một nhà ngân hàng đại bịp, nợ hàng trăm triệu đô đang bị các quốc gia Hong kong, Singapore và Mã Lai nhờ Interpol truy nã, Anwar còn bắt tay với các tên Triad để buôn á phiện, mà trong đó có lãnh chúa Đèo Nguơn Long. Gerry hứa sẽ giúp đỡ, nhưng Anwar năn nỉ phải làm gấp, bởi vì y đang bị Interpol và CIA săn đuổi, và nhất là Đèo Nguơn Long đang hăm dọa tính mạng. Gerry hỏi y Đèo Nguơn Long có phải là người Mỹ không, thì y nói không biết rõ, nhưng là một người da trắng mà y đã được tiếp xúc một lần ở biên giới Thái Lan, còn dân chúng Thái Lan đồn miệng Đèo Nguơn Long là một phi công Mỹ bị bắn rơi mang thương tích nặng muốn lánh đời, hay một tên cướp ở Mỹ trốn pháp luật chạy sang ẩn náu. Gerry Manheim cảm thấy lạnh người và không còn nghi ngờ gì nữa DNL chính là Don Straton.

Steve bám theo Sheri đến Chalet của Anwar ở ngoại ô Genève, Steve lên vào Chalet, cầm dao hăm dọa Anwar phải cho biết vợ ở đâu, không may lúc đó người gác đàn mang củi vào trong thấy, phang một cây củi vào đầu, Steve té ngất. Sợ liên lụy, Anwar cùng Sheri lên xe và lôi Steve theo đặt trong ghế sau, và định vất xác Steve giữa rừng. Gián điệp của Đèo Nguơn Long ở Âu châu đuổi xe theo kịp, Anwar lạng tay lái đâm xe xuống hồ, Steve bị thương nhẹ bò ra khỏi xe thấy Sheri chết, còn Anwar bị thương nặng.

Anwar năn nỉ Steve giúp y chạy trốn vì phe Đèo Ngươn Long đang đuổi theo. Steve hỏi tấm bản đồ ở đâu, thì chỉ trong chiếc xách tay. Steve nhặt lấy vừa lúc thấy 2 bóng người đang tiến lại, Steve vội vàng leo lên bờ đường và được cảnh sát cứu và chở về nhà thương cấp cứu.

Gerry Manheim đang sửng sốt khi nghe tin GS Adirek bị đâm chết, chiếc bản đồ bị đánh cắp, thì vài hôm sau Anwar liên lạc muốn gặp gấp. Gerry phái Brunswick, người tay chân bay sang Thụy Sĩ để nói chuyện. Khi Brunswick vừa đến Thụy sĩ thì cảnh sát cho biết Anwar và tình nhân đã tử nạn xe hơi, người còn sống sót là Steve hiện đang nằm nhà thương. Brunswick tìm đến nơi thì hay Steve vừa mới rời tức thì. Nhờ thấy hình trên báo, Brunswick nhận ra ngay và thấy Steve đi đến bưu điện. trước khi trở về Singapore, Steve gửi chiếc bản đồ cho người bạn ở Nam Phi cất dùm, và chỉ giữ lại những tài liệu. Brunswick đi theo và chen đứng sau Steve, y thấy Steve gửi một phong bì lớn qua Nam Phi, y với người qua xem và nhớ địa chỉ và số hộp thư trên phong bì mà Steve chẳng hay, y giả vờ mua tem và hỏi nhân viên bưu điện thời gian thư đi Nam Phi bao lâu, thì y biết là cần 3 ngày. Thế là y đi thẳng đến công ty du lịch lấy vé đi Nam Phi 2 hôm sau. Y đến hộp thư của bạn Steve cạy hộp thư và lấy được phong bì chứa tấm bản đồ và bay về London.

Sau khi Ah Fai và Sor Chai bị tổng về về Quảng Châu, Lao Su nhận được lệnh của ĐNL bảo vệ bà Bernie và mang bà vào Tam giác vàng. Chiếc Cessna chở Lao Su và bà Bernie bay về hướng bắc Thái lướt qua những khu rừng dày đặc, khi đến một bãi trống, máy bay hạ xuống, một chiếc xe hàng cũ kỹ đã chờ sẵn, Lao Su cùng Bernie leo lên, xe chạy theo đường mòn trong khu rừng âm u, lát sau xe chạy ra khỏi rừng và men theo những ngọn

đồi trọc mọc đầy một thứ hoa gì đã tàn, khi nhìn kỹ thấy trên ngọn cây nặng trĩu những trái cây giống như quả sung. Một số người sắc tộc mặc áo quần như mọi da đỏ, cổ mang vòng bạc đang cầm chiếc dao con xẻ trái cây để mũ chảy ra. "Đó là ruộng á phiến đang mùa thu hoạch", Lao Su nói.

Bà Bernie được dẫn tới một căn nhà sàn có cô gái thượng hầu hạ. Sau khi tắm rửa khoan khoái, cô gái nói, ông Khun sẽ đến thăm bà. Bernie ngỡ ngàng thì cô gái nói đó là lãnh chúa Đèo Ngươn Long. Một lát sau một người da trắng khoảng 40 tuổi, mặc bộ đồ khaki bạc màu, mặt đầy vết sẹo và mang chiếc mặt nạ một mắt xuất hiện tự xưng là Đèo Ngươn Long. Bernie mạnh dạn hỏi, "Ông là người Hoa Kỳ phải không, và tên thật của ông là gì?"

"Vâng, tôi là người Hoa Kỳ, hãy gọi tôi là Don." Tuy mặt mày mang vết thương nặng trong nỗi sợ, nhưng giọng nói êm dịu mang âm hưởng của sinh viên Đại học Harvard.

"Tôi mời bà dùng cơm chiều", Don nói lễ độ. Thấy Don lũ con nít chạy theo nói líu lo, còn các người thượng tỏ vẻ kính sợ. Don dẫn Bernie vào một cái hầm, chung quanh có hệ thống phòng thủ, có ụ súng máy. Giữa phòng chiếc bàn ăn thấp đèn cây và một chai rượu Chardonnay, và trong góc kê một giá sách và một máy HiFi.

"Đây là phòng làm việc của tôi, tôi không ở một chỗ cố định nào cả, nên thiếu tiện nghi để tiếp bà. Tôi thấy hình bà trên các báo, nhưng tất cả không bằng người thật của bà," Don khen ngợi. "Tôi bị bắt cóc không lý do, tại sao không để tôi về?" Bernie hỏi gắt gỏng. "Bà sẽ được về với gia đình, nhưng cần một thời gian," Don ôn tồn trả lời. "Phải chăng ông muốn tiền chuộc," Bernie hỏi tức bực. "Không có vấn đề đó," Don trả lời chân thật. "Vậy thì khi nào ông thả tôi?" "Chừng nào còn cần thiết," Don trả lời không nóng nảy. "Có gì cản trở hay hăm dọa ông?" Don kể lại âm mưu Gerry Manheim

cầu kết với Tac Miên để chia số vàng và nhấn tâm tàn sát hết toán biệt kích, chỉ một mình chàng may mắn sống sót. "Cho nên tôi ráng sống để trả thù và mang kẻ phản bội ra pháp luật."

"Chuyện đó đã xảy ra trên 10 năm, và biết đâu là một tai nạn. Nếu như không có bằng chứng thì anh nên trở về với gia đình, chớ ích gì chôn vùi cuộc đời trong chốn rừng sâu. Tôi thấy trẻ con ở đây thương mến anh, tôi cũng là một người mến anh, thì chắc chắn sẽ có một người đàn bà khác thương anh." Bernie thấy Don là một người dễ mến. "Tôi tật nguyên thế này khiến mọi người lánh xa," Don nói buồn bã chua cay vừa kéo chiếc mặt nạ để lộ hố mắt sâu hóm và những vết sẹo chằng chịt như vôi con bạch tuột. "Ở đây không có TV, nhưng một khi dân chúng ở đây được xem TV thấy những khuôn mặt đẹp thì họ sẽ đâm ra sợ tôi. Nhưng điều này không phải là một quan tâm lớn, tôi muốn công lý, và nhất là muốn ngăn cản một kẻ phản bội đang có mưu đồ lãnh đạo thế giới tự do. Nếu bà về sớm, những lời khai của bà sẽ giúp cảnh sát hay CIA ngưng lại được âm mưu, và kẻ gian ác sẽ tìm cách thủ tiêu những tang chứng. Dù bà bị bắt vô cớ, nhưng vô tình bà vướng trong cái móng vuốt của những con rồng "A Web Of Dragons.""

Từ hôm gặp Bernie, Don thấy tâm hồn mình như sống lại. Không cảm lòng được, Don ghé lại túp lều Bernie, Don kể lại cuộc đời thơ mộng thời xưa, những ngày hạnh phúc, những ước mơ tan vỡ và sự cô đơn trong chốn rừng sâu khiến Bernie không khỏi cảm động, và khi đứng dậy ra về, Don không kìm chế được ôm Bernie chặt và hôn hít như điên dại. Bernie đẩy Don ra và nói: "Rất tiếc tôi là người đàn bà có chồng". Don biết mình đi quá trớn, xin lỗi.

Sau vụ săn đuổi Anwar từ Singapore sang Thụy Sĩ, Steve được báo chí Âu

Châu tường thuật cuộc mạo hiểm phi thường, hình ảnh Steve được đăng tải trên các nhật báo, Don không khỏi phục Steve là một gián điệp tài tử bậc thầy. Khi máy bay hạ cánh ở Singapore, Steve liên lạc với cảnh sát Hồng Kong yêu cầu giới thiệu cho một đường dây bạch phiến ở Singapore, Steve tiếp xúc Lao Su ngờ ý muốn vào Tam giác vàng có chuyện quan trọng. Đều Ngươn Long ra lệnh Lao Su phải giúp đỡ Steve mọi cách để bay vào khu Tam giác Vàng khẩn cấp.

Steve bay vào khu Tam giác vàng đúng một hôm trước ngày khai mạc Hội nghị quốc tế chống ma túy ở Bangkok. Khi chiếc Cessna của Steve hạ xuống một bãi đất trống thì đã có người chờ sẵn, chiếc máy bay được che dấu. Một chiếc xe hàng chở Steve chạy quanh co một hồi lâu, rồi xe ngừng lại một khu nhà sàn, Steve xuống xe thấy một người cao lớn độc nhãn đến chào, "Anh là Đều Ngươn Long phải không? Tôi có thể gặp vợ tôi ngay không?" Steve nóng nảy hỏi, "Lẽ tất nhiên, nhưng bản đồ đâu?" Don kiên nhẫn hỏi lại, "Tôi không dám mang theo, bạn thân tôi sẽ gửi tới sau," Steve nóng nảy nói, "Tôi cần bản đồ gấp không thể chậm trễ được, vậy khi nào tôi nhận được?" Don tỏ vẻ tức bực. "Khoảng 3 ngày." Don tỏ vẻ thất vọng và chua chát nói, "Anh chơi gác tôi sao?" "Tuy không mang theo bản đồ, tôi có mang theo đây tập tài liệu này để chứng minh cam kết của tôi," Steve đáp lại và lấy trong mình ra một phong bì lớn. Phong bì chứa một quyển nhật ký đã vàng ố. Lướt qua một vài trang, Don tỏ vẻ sung sướng, và bỗng đưa 2 tay lên cao hét lớn, "Ta đã có bằng chứng hiển nhiên tên phản bội sau bao năm chờ đợi," rồi vội nói với Steve, "Bây giờ tôi chẳng cần tấm bản đồ nữa, anh muốn tặng ai hay xé bỏ tùy ý." Đồng thời quay nói với Lao Su đứng bên cạnh, "Hãy đưa ông Steve Milton đến gặp bà Bernie liền, và chuẩn bị ngày mai để 2 ông bà bay về Bangkok."

Don về lều chong đèn suốt đêm để đọc quyển nhật ký của Tac Miên. Tac Miên ghi những công tác khi bằng tiếng Anh, khi tiếng Lào mà Don có thể đọc dễ dàng, nhưng đến phần những cuộc điện đàm với Gerry, Tac Miên dùng mật mã, và nhờ có bản mật mã đính theo, Don mất nhiều thì giờ để dịch ra tiếng Anh. Vừa dịch, Don toát mồ hôi và rợn người vì âm mưu gian ác của tên phản bội. Tac Miên ghi lại: Gerry lãnh nhiệm vụ tiếp xúc với y nhiều lần, khi đích thân, khi điện đàm, Tac Miên yêu cầu viện trợ vũ khí, sĩ quan cố vấn và vàng vì người Mèo không biết xài đô la. Tac Miên không thích Gerry lắm vì hách dịch. Lần sau cùng Gerry đưa ra một đề nghị lạ lùng là khuyên Tac Miên nhận vàng và đừng có đánh địch, vì đánh địch thế nào cũng có lúc bị giết, cho nên hãy trốn ra vùng biên giới Thái Lan. Tac Miên trả lời nhận vàng của Hoa Kỳ mà không đánh địch sẽ bị giết. Gerry nói sẽ che chở và ngăn cản những vụ lùng bắt. Số vàng sẽ chia đôi, phần của Gerry được cất dấu trong cái hang gần chỗ trục thăng đồ. Kế hoạch của MACV là đưa toán cố vấn đến trước, và số vàng sẽ được chở tiếp theo sau. Nhưng 2 ngày trước công tác, Tac Miên nhận được điện thoại là 2 máy bay sẽ đến một lần. Tac Miên liên lạc với Gerry, thì Gerry trả lời vồn vện: Tango Dance. Don bóp trán suy nghĩ vẫn không hiểu được, Don đọc đi đọc lại từ đầu đến cuối nhiều lần, khi gần sáng, Don chợt thấy ở trang cuối hàng chú thích Tango Dance nghĩa là tàn sát tất cả. Đó là lý do vì sao toán biệt kích của chàng bị bắn chết.

Gerry Manheim hiện nay là nghị sĩ thượng viện chủ tịch Ủy Ban bài trừ ma túy. Những cuộc điều tra của Ủy Ban đã phát giác được những đường dây bạch phiến quốc tế quan trọng được báo chí khen ngợi. Cuộc thăm dò của viện Gallup tiên đoán Gerry hy vọng được Đảng Dân chủ đề ra tranh cử

Tổng thống. Gerry đang sửa soạn chương trình tranh cử, nhưng mối lo âu của Gerry là cần có một ngân quỹ lớn ngoài số tiền do ủy ban tranh cử lạc quyền, nên Gerry nghĩ đến chiếc bản đồ kho vàng của Tac Miên. Nên Gerry nhờ GS Direk sang Thái Lan tìm kiếm thác lý do cần tài liệu nghiên cứu. Một mặt khác, để có thành tích lớn, Gerry vận động chính phủ Thái tổ chức một hội nghị chống ma túy gồm 3 nước Thái, Miến và Lào họp tại Bangkok với sự tham dự của Hoa Kỳ và một số nước Âu châu, và đồng thời một cuộc hành binh phối hợp của 3 nước với sự yểm trợ không lực của Hoa kỳ vào vùng Tam giác Vàng. Gerry đại diện Hoa Kỳ sẽ tham dự.

Gerry cùng vợ Claudia bay sang Thailan để dự hội nghị và ngụ trong một khách sạn sang trọng giữa thủ đô Bangkok thì nhận được điện thoại của Brunswick báo tin mừng đã đánh cắp lại được tám bản đồ của Anwar, Gerry mừng trong bụng, ván cờ sắp đến tay, hội nghị bài trừ ma túy không những mang lại danh vọng mà cuộc hành binh vùng Tam giác vàng sẽ giết được Don Straton và hủy hoại được tất cả tang chứng.

Đoàn xe chờ sẵn để đưa Steve và Bernie trở lại chiếc Cessna, Đèo Ngươn Long và Lao Su đã có mặt. Bỗng một người Thượng ở chòi canh hớt hải chạy đến báo nghe thấy tiếng máy bay, Đèo Ngươn Long hơi giật mình, một lát sau những chiếc phản lực xuất hiện rõ ràng, DNL ra lệnh tất cả ẩn núp, đồng thời ra lệnh cho Lao Su điện thoại ban ám sát ở Bangkok thi hành kế hoạch đặt bom khẩn cấp.

Gerry cùng Claudia rời khách sạn trên chiếc Mercedes có quân cảnh hộ tống để đến dự Hội nghị lúc 8 giờ sáng, khi sắp đến nơi thì được cơ quan an ninh loan báo Hội nghị đình hoãn lại 2 tiếng vì có tin phòng hội nghị bị đặt bom,

đoàn xe quay trở về. Claudia có vẻ lo sợ, thì Gerry cười nói, "Chính khách quan trọng khi nào cũng có nhiều kẻ thù, cung hãy an tâm." Khi Gerry vừa mở cửa phòng khách sạn thì một tiếng nổ long trời, Gerry và Claudia chết tức khắc nằm ôm lấy nhau.

Don và mọi người vừa chạy xuống chỗ ẩn núp thì 3 chiếc phản lực mang dấu hiệu không lực Hoa Kỳ thả bom và bắn hỏa tiễn xuống phá tan tãt cả các căn chòi, Don hướng dẫn mọi người chạy theo những đường mòn, trong khi đó các phi đội khác lần lượt bay đến dội bom không nương tay, đồng thời những trực thăng đổ quân đốt phá tãt cả các cánh đồng á phiện. Tam giác vàng trở thành một biển lửa. Don điều khiển mọi người một cách bình tĩnh và gan dạ. Khi đã ra khỏi vùng bom đạn, Don nói với Steve và Bernie, "người sắc tộc tãt tán dễ dàng qua biên giới Trung Hoa, còn 2 ông bà phải rời chỗ nguy hiểm này tức khắc". Khi đến một cái hang chứa 2 chiếc xe Jeep, Don và toán lính hộ vệ đưa vợ chồng Steve đến bãi trồng, nơi chiếc máy bay chở Steve đã hạ cánh hôm qua, chiếc Cessna được kéo ra. Trước khi từ giả 2 người, Don rút phong bì dấu trong ngực ra đưa cho Bernie và nói, "Xin ông bà vui lòng giao tận tay một nhà báo lớn khi đến Bangkok và chúc ông bà bình an." Steve và Bernie hạ cánh xuống phi trường Bangkok được báo chí xúm lại phỏng vấn, 2 người kể lại mọi chi tiết những ngày trong khu Tam giác vàng và cuộc đời lãnh chúa Đèo Ngươn Long, nhưng nhất thiết không tiết lộ tên thật Don Straton. Sau đó Steve và Bernie liên lạc gặp một ký giả nổi tiếng của tờ Le Monde đang có mặt ở Bangkok và trao tãt cả tập tài liệu của Don Straton.

Sau vụ đặt bom giết chết vợ chồng thượng nghị sĩ Gerry Manheim, tãt cả báo chí ở Bangkok và các nước trên thế giới ca ngợi không hết lời và tỏ lòng

thương tiếc. Quan tài Gerry Manheim và Claudia phủ lá cờ Hoa Kỳ được chở về nước và quàng ở toà Quốc Hội để chờ làm lễ quốc táng, thì hôm sau nhật báo Washington Post đăng lại nhật ký Tac Miên trên tờ Le Monde và cuộc phỏng vấn Steve và Bernie. Đám tang của vợ chồng Gerry Manheim được chôn âm thầm chẳng còn ai nhắc đến.

Nhật báo Washington Post sau khi bình luận kết thúc, "Nhờ thượng đế phù hộ, không tở nữa chúng ta đã chọn làm một kẻ phản bội lãnh đạo quốc gia." Brunswick ở London nghe tin vợ chồng Gerry Manheim bị khủng bố đặt bom giết chết chẳng chút xúc động, trái lại mừng thầm sẽ chiếm được kho vàng. Khi y xuống sân bay ở Washington thì bị FBI tổng giam và thú hết tội lỗi. Hoa Kỳ liên lạc với chính phủ Lào cầu hỏi lại được số vàng. Dân chúng Thái Lan không còn nghe tới Đèo Ngươn Long nữa, Lao su trở thành lãnh chúa vùng Tam giác vàng.

Steve và Bernie trở về Hong kong mở văn phòng luật sư và sinh được một đứa con trai. Nhưng hàng năm vào mùa Giáng Sinh, hai vợ chồng đều nhận được một món quà gởi từ Bahamas với tấm thiệp ghi: Cảm ơn và chúc mừng hạnh phúc. Ký tên: Don Straton.

Trần Xuân Hiến

Nguồn:

Được bạn: Thanh Vân đưa lên

vào ngày: 10 tháng 1 năm 2010